

โรคไข้หวัดใหญ่ (Influenza)

ในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) สำนักระบาดวิทยา ได้รับรายงานผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ (Influenza) จำนวนทั้งสิ้น 115,183 ราย อัตราป่วย 180.82 ต่อประชากรแสนคน เสียชีวิต 126 ราย อัตราตาย 0.20 ต่อประชากรแสนคน อัตราป่วยตาย ร้อยละ 0.11 จากข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 – 2553 (ค.ศ. 2001 – 2010) จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับรายงานลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2549 (ค.ศ. 2002 – 2008) หลังจากนั้นเริ่มสูงขึ้นเล็กน้อย และกลับมาสูงขึ้นมากในปี พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) อัตราป่วย เท่ากับ 189 ต่อประชากรแสนคน และลดลงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2553 อัตราป่วย 180.82 (รูปที่ 1)

พบผู้ป่วยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยพบเพศหญิง 59,853 ราย เพศชาย 55,330 ราย อัตราส่วนเพศหญิงต่อเพศชาย เท่ากับ 1.1:1 พบอัตราป่วยสูง ในกลุ่มอายุ 0 – 14 ปี โดยจำแนกตามกลุ่มอายุที่พบสูงสุดคือกลุ่มอายุ 0 – 4 ปี อัตราป่วยเท่ากับ 606.75 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือกลุ่มอายุ 5 – 9 ปี (483.20), 10 – 14 ปี (281.33) (รูปที่ 2) อัตราตายสูงสุด กลุ่มอายุ 55 – 64 ปี เท่ากับ 0.33 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา กลุ่มอายุ 25 – 34 ปี (0.29) 0 – 4 ปี (0.28) กลุ่มอายุ 5 – 9 ปี (0.20) และกลุ่มอายุ 10 – 14 ปี กับกลุ่มอายุ 35 – 44 ปี เท่ากัน (0.15) พบอัตราป่วยตายสูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุ 55 – 64 ปี ร้อยละ 0.38 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 65 ปี ขึ้นไป (0.24) และกลุ่มอายุ 25 – 34 ปี (0.20) อาชีพที่มีจำนวนผู้ป่วยสูงสุดคือในปกครอง (อายุ 0 – 4 ปี) เท่ากับ 38,187 ราย ร้อยละ 33.15 รองลงมา คือ นักเรียน 28,430 ราย (24.68) รับจ้าง 17,416 ราย (15.12) เกษตรกรรม 8,503 ราย (7.38) งานบ้าน 2,787 ราย (2.42) และ

Fig. 1 Reported Cases of Influenza per 100,000 Population, by Year, Thailand, 2001 – 2010

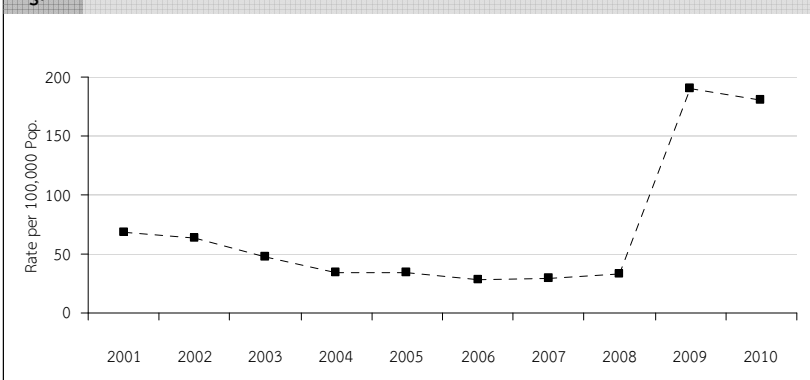

Fig. 2 Reported Cases of Influenza per 100,000 Population, by Age-group, Thailand, 2010

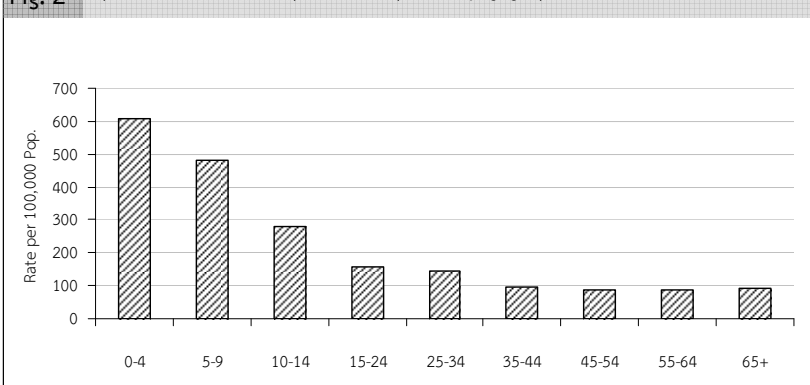
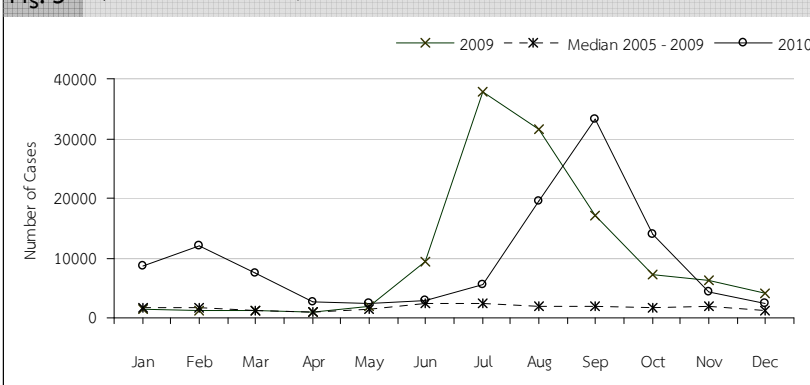

Fig. 3 Reported Cases of Influenza by Month, 2009 – 2010 and Median 2005 – 2009, Thailand

มีบุคคลากรสาธารณสุข ป่วย 408 ราย (0.35)

ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่ โรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 41.82 คลินิกโรงพยาบาลเอกชน ร้อยละ 29.44 โรงพยาบาลศูนย์ /โรงพยาบาลทั่วไป ร้อยละ 22.70 โรงพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 3.26 สถานีอนามัย ร้อยละ 2.13 และคลินิกวิชาการ ร้อยละ 0.65

พบผู้ป่วยตลอดปีสูงสุดในเดือนกันยายน จำนวนผู้ป่วย 33,172 ราย แนวโน้มการระบาดตามฤดูกาลช้ากว่าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2552) จำนวนผู้ป่วยสูงกว่าค่ามัธยฐานย้อนหลัง 5 ปีมาก ในปีนี้ผู้ป่วยเริ่มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนมกราคม สาเหตุ น่าจะมาจากการ

ระบาดของโรคต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นการระบาดติดต่อกัน 2 ปี (รูปที่ 3)

ภาคเหนือมีอัตราป่วยสูงสุด เท่ากับ 241.74 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง (237.01) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (105.51) และ ภาคใต้ (146.26) จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ สุโขทัย อัตราป่วย 651.34 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก (556.61) ระยอง (459.1) อุตรดิตถ์ (426.98) จันทบุรี (403.17) กรุงเทพมหานคร (393.65) ลำปาง (379.71) สมุทรปราการ (328.27) สุราษฎร์ธานี (324.68) และ ตรัง (323.41) (รูปที่ 4) เป็นผู้ป่วยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 77.04 และผู้ป่วยในเขตเทศบาล ร้อยละ 22.96

จากระบบเฝ้าระวังติดตามเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ซึ่งดำเนินงานโดยศูนย์ไข้หวัดใหญ่แห่งชาติ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์

สาธารณสุข กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม 2553 ได้รับวัตถุตัวอย่างจากทั่วประเทศ 3,505 ตัวอย่าง ให้ผลบวกต่อสารพันธุกรรมเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ 866 ตัวอย่าง ร้อยละ 24.71 จำแนกเป็น Influenza A (2009H1) 462 ตัวอย่าง (53.35), A (H3) 119 ตัวอย่าง (13.74) และ Influenza B 285 ตัวอย่าง (32.91) และจากการสุ่มตัวอย่างตรวจวิเคราะห์หาสายพันธุ์เชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่พบไวรัสไข้หวัดใหญ่ ชนิด A/California/07/2009 (H1N1), A/Perth/16/2009 (H3N2), B/Brisbane/60/2008 ทั้ง 3 สายพันธุ์สุ่มตรวจพบตลอดทั้งปี และ ชนิด B/Malaysia/2506/2004 สุ่มตรวจพบในช่วงเดือนมกราคม - เมษายน

ผู้เรียบเรียง

ฐิติพงษ์ ยิ่งยง

Fig. 4 Reported Cases of Influenza per 100,000 Population, by Province, Thailand, 2010

